

dette Lovforslag vilde byde et passende Beløb til i den kommende Vinter at foretage de fornødne Dyrtidsforanstaltninger, og jeg mener, at man gennem Hjælpekasserne vil kunne yde supplerende Hjælp til Folk med saa smaa Indtægter, at de ikke kan klare sig uden at blive afstivet. Jeg har slet ikke tænkt i denne Forbindelse paa dem, der har Arbejdsløshedsunderstøttelse, idet jeg gaar ud fra, at der vil blive gjort, hvad der kan gøres, navnlig og ikke mindst fra selve Kommunernes Side, for at skaffe Arbejde i den kommende Vinter. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at det havde været af den allerstørste Betydning, om Kommunalbestyrelserne i de store Byer i Løbet af Sommeren havde planlagt de Arbejder, som skal udføres i Løbet af Vinteren. Jeg skal lige nævne, at der i Gaar i Indenrigsministeriet blev afholdt et Møde angaaende Muligheden af at skaffe Penge til at sætte saadanne Arbejder i Gang.

Med Hensyn til de 500 000 Kr. maa jeg sige, at jeg tror, at naar man stiller et saadant Beløb til Raadighed, vil man derigennem have Midler til at komme de vanskeligt stillede Kommuner til Hjælp. Det ærede Medlem har Ret i, at der sidste Gang var adskillige Kommuner, som ikke var vanskeligt stillede, men som alligevel fik Penge. Men jeg tror ikke, at der var saa forfærdelig mange vanskeligt stillede Kommuner, som ikke fik. Men der var nogle, og de vil nu kunne komme ind i de nævnte ikke vanskeligt stillede Kommuners Plads og vil kunne faa et Beløb, som kan være til virkelig Hjælp, og de Kommuner, som maa gaa ud over det, som her er bevilget — og der vil være nogle saadanne Kommuner —, kan komme i Betragtning ved Fordelingen af de 500 000 Kr.

Jeg vil nævne een Ting til. Man har 50 000 Kr. til Ophjælpning af Skolevæsenet i vanskeligt stillede Kommuner. Det er et meget lille Beløb i Forhold til det hele Land. Jeg har været Sogneraadsformand for en vanskeligt stillet Kommune i mange Aar, og vi har af det Beløb faaet en Hjælp, som virkelig betød noget til vort Skolevæsens Ophjælpning.

Med Hensyn til Mælkepriserne havde det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen Ret i, at det ikke hjælper meget for Forbrugerne, at man taler om, at Omkostningerne her i København og andre Byer er store. Men man taler om det for om muligt at faa Kommunalbestyrelserne til at gribe ind. Jeg har hørt en Formand for en Amtslægeförening sige, at der er noget, der hedder

Hygiejneidioti, og jeg kunde tænke mig, at man i Virkeligheden er gaaet for langt i Retning af Bekostninger, for at Mælkens Ombringning kan ske særlig hygiejnisk i Byerne.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen mente, at der var mange ærede Medlemmer, der ventede et Prisfald, da vi vedtog Dyrtidsl ven i Foraaret. Jeg vil dertil sige, at af disse mange kan der antagelig ikke have været særlig mange i det radikale Parti eller i Socialdemokratiet, for begge disse Partiers Ordførere erklærede meget afgjort, at man ikke alene ikke kunde vente Prisfald, men man maatte vente Prisstigning. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte: „Jeg tror, man med Sikkerhed kan sige, at Prisniveauet fremdeles er stigende, og man kan vistnok føje til, at desværre vil Stigningen af Priserne fortsættes en rum Tid endnu. Man kan skønne det af forskelligt, og navnlig kan man skønne det af den Mangel paa vigtige Varer, der findes rundt omkring i Verden. Hvedemel er der Mangel paa, Sukker er der Mangel paa, mange forskellige andre Hovedvarer i Husholdningen er kun til Stede i begrænsede Mængder og til saadanne Priser, at man med Sikkerhed kan gaa ud fra, at vi endnu ikke har naaet Højdepunktet for Prisernes Stigning her i Landet“. Det synes mig ret tydeligt, at det ærede Medlem Hr. Hauge var klar over, at vi slet ikke havde naaet Højdepunktet for Prisernes Stigning. At forleden Dag under Finanslovbehandlingen hans Partis Ordfører (L. Rasmussen) nu troede det, er en anden Sag. Hr. Kristiansen, som var Ordfører for det radikale Parti, udtalte: „Skønt Priserne paa Levnedsmidler jo saa langt fra er nedadgaaende, at der endogsaa paa visse Omraader stadig foregaar Prisstigninger . . . .“, men man vilde dog gaa med til Lovforslaget. Jeg tror derfor ikke, man vedtog denne Lov under Indtrykket af Prisfald, men netop under Indtrykket af, at man ikke var naaet til Ende med Prisstigningerne, som jo ogsaa nu er kommet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Til Venstres Ordfører (Pinholt) vil jeg gerne sige, at jeg mener, at Prisstigningerne for de Arbejdere, som staar i Arbejde, skal udlignes gennem en stignende Arbejdsløn. Selvfølgelig bør